

34. Кад се сватови спремају, а кум још седи.

Пошетај, мили куме, из белих двора,
 Пошетај, куме, време је твоје,
 Сунце је сниско, блато је клиско,
 Блато је клиско, конак далеко,
 Забринуће се Јовина мајка.

35. Кад се девојка отранила.

Лепа се Смиља на кола пење.
 Опроштај иште од миле мајке,
 Од миле мајке од рода свога:
 Роде мој роде благослови ме!
 Смиљкина браћа тихо беседе:
 Врати се на граг Смиљо девојко,
 Врати се на граг мајка те виче,
 Мајка те зове, кошуљу даје.
 Али беседи Смиља девојка.
 Била се мати пређе сећати,
 Пређе сећати, кошуљу дати,
 Док нисам села код мила кума,
 Код мила кума и код девера,
 Док није био прстен на руци,
 Прстен на руци, венац на глави.